

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/112/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010288
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010288.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému O. I., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, odvolanie obžalovaného O. I., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.06.2015, sp.zn. 5T/71/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. I. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.06.2015 sp.zn. 5T/71/2014 bol obžalovaný O. I. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na obsah ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 13. 07. 2013 v čase o 17:00 hod. do 07:00 hod. dňa 14. 07. 2013 v Detve, okres Detva, v areáli amfiteátra, počas konania Folklorných slávností pod Poľanou 2013, vyhľadal bývalú družku J. A., nar. XX. XX. XXXX, ktorá tam pracovala v predajnom stánku s občerstvením, pričom vždy, keď ju našiel, jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím, kde sa J. A. musela pred ním skrývať v susedných stánkoch s občerstvením, čím u J. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. K., E. XXXX/XX, vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní.

Za to obžalovanému uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2,4 Tr. zák. a § 56 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 500,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by obžalovaný úmyselne zmaril výkon peňažného trestu, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojej obhajkyne odvolanie obžalovaný O. I., a to prostredníctvom faxu dňa 07.07.2015. V jeho dôvodoch napadol všetky výroky napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, v inkriminovanom čase bol síce predávať na Folklorných slávnostiach pod Poľanou 2013, kde mala stánok i jeho bývalá partnerka, v sobotu si vypil alkohol, s poškodenou sa pohádal, je pravdou, že jej vulgárne nadával, no zabitím sa jej nevyhrážal, nikdy by jej neublížil. Vo veci bola vypočutá poškodená a šiesti svedkovia, štyroch navrhol prokurátor, dvoch navrhol on. Výpoveď svedka M. okresný súd označil za účelovú v snahe napomôcť mu, pričom neprihliadol na výpoveď svedka C., pretože nebol prítomný pri všetkých jeho stretnutiach s poškodenou. Okresný súd pritom neprihliadol ani na výpoveď svedka P., ktorý výslovne dokazoval, že konflikt videl, no žiadne vyhrážky nepočul. Výpovede svedkov, a to matky poškodenej a jej zamestnankyne naopak považoval súd za vierohodné, políciu volala matka poškodenej a pokiaľ prišli policajti a ak by sa poškodenej vyhrážal zabitím, zadržali by ho, k čomu však nedošlo. Ďalej sa tento odvolateľ zaoberal skutkovou podstatou stíhaného trestného činu a v tej súvislosti zvýraznil, že vyhrážanie musí byť spôsobilé vyvolať obavu, ktorou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. V takomto slova zmysle však vyhrážky v žiadnom prípade nepoužil. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za prečin, za ktorý bol prvostupňovým súdom odsúdený sa vyžaduje, aby boli použité vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu.

Krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho procesným postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obhajcom obžalovaného v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obhajcu obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Krajský súd o odvolaní obžalovaného rozhodoval na verejnom zasadnutí v jeho neprítomnosti za splnenia podmienok ust. § 293 ods. 5,6 Tr. por., jeho neprítomnosť hodnoverným spôsobom ospravedlnila jeho obhajkyňa, pričom sám nepožiadala v tej súvislosti o odročenie termínu verejného zasadnutia.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Na hlavnom pojednávaní dňa 03.09.2014 vykonal podrobný výsluch obžalovaného, svedkov J. A., B. A., J. Z., C. M., na hlavnom pojednávaní 22.10.2014 vykonal výsluch svedka O. M. a na hlavnom pojednávaní 22.06.2015 doplnil dokazovanie výsluchom svedka O. C., pričom v zmysle § 269 Tr. por. prečítal i jednotlivé listinné dôkazy, ktoré sú zadokumentované v obsahu trestného spisu. Na podklade takto vykonaného dokazovania potom dospel prvostupňový súd k správne, nielen k skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že obžalovaný zisteným konaním v dňoch 13.07.2013 až 14.07.2013 sa svojej bývalej družke J. A. v areáli amfiteátra v Detve vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u nej mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom taký čin spáchal na chránenej, t.j. blízkej osobe.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa konštatuje, že jeho vina zo spáchania stíhaného skutku bola preukázaná výpoveďami svedkov J. A., J. Z. a C. M., ktoré podrobne dokazovali, akým spôsobom sa obžalovaný poškodenej vyhrážal (pôjde si pre zbraň a zastreľ ju), pričom sa jej takýmto spôsobom vyhrážal nie prvýkrát. Súd prvého stupňa sa s dôkaznou situáciou podrobne zaoberal najmä na strane 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku, jeho argumentáciu si krajský súd v celom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste v tomto rozhodnutí znovu opakovať. Poškodená J. A. jednoznačne dokazovala, že z vyhrážok, ktoré voči nej obžalovaný použil, mala strach, navyiac ju aj v minulosti viackrát udrel, dokonca pred ním musela utiecť z domu k svojej matke. Okresný súd sa zaoberal aj obsahom výpovedí svedkov O. P., O. M. a O. C.. Skutočnosť, že obžalovaný po príchode hliadky PZ nebol zadržaný neznamená, že v kritických okamihoch sa voči poškodenej nedopustil vyhrážok smrťou. Krajský súd pritom zhodne ako súd prvého stupňa nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by výpovede poškodenej, svedkov J. Z. a C. M. spochybňovala. Že mala poškodená strach z obžalovaného navyiac potvrdil aj svedok B. A..

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 360 ods. 2 Tr. zák. hrozí jeho páchatelovi uložením trestu odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky. Prvostupňový súd správne zistil jednu okolnosť, ktorá obžalovanému z hľadiska výmery trestu priťažovala a to, že bol už za trestný čin odsúdený, pričom na druhej strane nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mu v tomto smere poľahčovala. Obžalovanému uložil skôr mierny druh trestu, a to trest peňažný, ktorý aj krajský súd považoval za primeraný všetkým okolnostiam

prípade, na ktoré bol pri úvahách o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť. Žiada sa pripomenúť skutočnosť zistiteľnú z obsahu odpisu z registra trestov v tom smere, že obžalovaný bol šesťkrát riešený súdom, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/96/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp.zn. 2To/120/2014 zo dňa 17.03.2015 uložený za prečiny ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a marenia výkonu úradného rozhodnutia peňažný trest a trest zákazu činnosti, rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 07.05.2012 sp.zn. 3T/56/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.05.2012 mu bol uložený za rovnaké prečiny trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s určením skúšobnej doby podmieneného odsúdenia na dva roky do 08.05.2014 a zákaz činnosti. Vzhľadom na toto odsúdenie reálne prichádzalo v úvahu uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na obsah ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., v súlade so stavom vecí a zákonom však prvostupňový súd považoval uloženie takého druhu trestu obžalovanému, vzhľadom na okolnosti prípadu za neprimerane prísne. Uložený peňažný trest vo výmere 500,- Eur musí byť pre obžalovaného dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyvaroval akéhokoľvek konania, postihnutelného Trestným zákonom. Keďže okresný súd nepochybil ani vo výroku o uložení náhradného trestu odňatia slobody, pre prípad, že by obžalovaný výkon peňažného trestu úmyselne zmariť, rozhodol krajský súd o jeho odvolaní spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia, keďže ho nepovažoval za dôvodne podané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.